

Rigsdagen, det nytter i ethvert Fald ikke at luffe Dinene for en Sag, som er saa indlysende for Alle og Enhver, og som man med den største Fri-modighed kan tale om.

Drenbohl: Jeg vil blot med Hensyn til det, som blev anført af den ærede Landssthingsmand (Walle), sige, at hvad enten her er Tale om en midlertidig Understøttelse eller et mere vedvarende Tillæg, er det jo i ethvert Fald en Lønningsforbedring, der er Tale om, og enten man kalder den midlertidig eller vedvarende, mener jeg, at nogenlunde samme Principer bør gjøre sig gjældende, idet man skal tage Embedsstanden som en Helhed og ikke saaledes trække en vilkaarlig Grændse mellem hvilke af de lavest lønede, der kan tilkomme et Tillæg, og hvilke ikke. Jeg skal gjøre opmærksom paa nogle Ytringer af den ærede Finantsminister i den Retning, navnlig ved Lønningslagens første Behandling i Folkethinget, og jeg skal meddele det ærede Medlem en Sætning, som viser, hvor enig den ærede Minister er i denne Betragtning. Den høitærede Minister sagde for det Første, da Forslaget blev fremlagt, at det var utvivlsomt for Regjeringen, at det ikke kunde gaa an lige over for den aabenbare Kjendsgjerning om Pengenes forringede Værdi at blive staaende ved et Tillæg for de ringest aflagte Embedsmænd alene, og dernæst ytrede den ærede Minister ved Sagens første Behandling, hvor der netop var fremkommet Spørgsmaal om at drage en Grændse mellem de ringest og bedre lønede Embedsmænd, følgende: „Jeg tror ikke, at nogen samvittighedsfuld Mand, der kender Forholdene, kan negte, at Trykket i Virkeligheden ikke saaledes kan afgrændses ved en vilkaarlig Linie mellem de ringest og de mindre ringe aflagte Embedsmænd, men at det ligger i den nuværende Situations eiendommelige Karakter, at netop Trykket maa falde lige saa tungt paa dem, hvis Lønning gaar høiere op“. Der faldt flere Ytringer i samme Retning, men det er netop det, jeg vil hævde, at man ved det Forslag, der er indbragt her i Thinget af de ærede Medlemmer, — jeg taler ikke om, hvor de have det fra — gaar ud fra en feilagtig Anskuelse. De Herrer gjøre en Adskillelse mellem de ringest og de bedre aflagte Embedsmænd, en Adskillelse, der meget let kan faae en politisk Karakter, og som jeg derfor endnu mere maa anse for uheldig. Selv om man midlertid vil blive staaende ved de ringest aflagte Embedsmænd, finder jeg, at selve det Tillæg, der bydes i Loven, er saa uendelig ringe, at det forekommer mig at være usforsvarligt ikke at gjøre et Forsøg paa at stille det noget bedre. Der foreslaas 10 pCt. af de første 800 Rd., altsaa er det Sjette, en Mand kan faae, 80 Rd., og har han den Døvsflødighed at have en Gage paa 1,200 Rd., kan han kun faae 50 Rd. Det forekommer mig, at, naar man veed, at Alting er steget omtrent 20 à 25 pCt. i

Værdi, saa er det et Tillæg, der er saa godt som Suret at byde. Jeg kommer til at tænke paa, hvorledes Folk i private Stillinger i saa Henseende kunne være stillede, og jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa en Ting, der passer mig for nogle Dage siden. Jeg var ude at se et stort Fabrikanlæg udenfor Byen, hvor der er omtrent 50 Arbeidsmænd. Disse have hver 30 Rd. om Maanedn, altsaa 1 Rd. om Dagen, og 4 Potter Baiersk Öl, altsaa omtrent lige saa meget som en Sekondlieutenant har, undertagen Öllet, thi det har han ikke, og disse Folk have af deres Husbond, fordi han mente, at deres Løn var utilstrækkelig, faaet et Lønningsstilleg af 60 Rd. om Aaret hver. Dette faar den simpleste Arbeidsmand; jeg tror, at, naar man vil stille Embedsmænd paa samme Vilkaar, kan man ingenlunde nøies med at byde det, der her er foreslaaet.

Fischer: Under Lønningslovenes Forhandling er det oftere blevet sagt og gjentaget, at det ved den sidste Revision af Lønningslovene blev bestemt, at den følgende Revision af Lønningslovene skulde finde Sted om 10 Aar. Da det Samme nu er blevet gjentaget her idag, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er en stor Feiltagelse; der er ikke bestemt, at Revisionen af Lønningslovene skal foregaa om 10 Aar, men det er bestemt, at den skal foregaa inden 10 Aar.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Ændringsforslag indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 12.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

1ste Behandling af Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1874 — 75.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 325—26. 3die Behandling i Folkethinget i Tidenden Sp. 2669).

Formanden: I det Forhandlingen aabnes, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det jo ganske sikkert i Dieblisset er uvisst, hvorvidt der vil blive Brug for denne Lov, men at det er en Selvfølge, at den herfra maa fremmes saaledes, at den i fornødent Fald vil kunne benyttes.

J. Andersen: Jeg vil blot sige, at jeg tror, det vil være rigtigt at gjøre en lille Forandring i den foreliggende Lov. Under nærværende Omstændigheder tror jeg det vil være